

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/886/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5809204061
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5809204061.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, J., právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Vajdom, E. J. XXX, J., v konaní o zaplatenie 2 935,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/239/2009-239 zo dňa 10. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/239/2009-239 zo dňa 10. septembra 2014 vo výroku, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 2 500,22 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 28.08.2009 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške 100,00 Eur, splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas stáva zročným celý dlh, p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/239/2009-239 zo dňa 10. septembra 2014 vo výroku, ktorým v časti o zaplatenie sumy 331,95 Eur s príslušenstvom žalobu žalobcu zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd žalobu žalobcu zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 2 500,22 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 28.08.2009 do zaplatenia a trovy konania 148,25 Eur, to všetko v mesačných splátkach vo výške 100,00 Eur splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas, stáva sa zročným celý dlh. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný ako účastník cestnej premávky si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na zdraví M. K. a X. H.. Porušil ustanovenia o všeobecnej prevenčnej povinnosti stanovenej v § 415 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ust. § 4 ods. 2 písm. c) Zákona č. 315/1996 Zb. o premávke a pozemných komunikáciách účinného do 31.03.2008 a to venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Jeho konanie, za ktoré bol aj odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 16.07.2008 sp. zn. 4T/112/2008 spôsobilo následok prejavujúci sa v poškodení zdravia a vecí, za ktoré žalovaný zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzniknutú škodu uhradil z poistného plnenia žalobca a preto mu s poukazom na ust. § 12 ods. 2 písm. h) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku škody (ďalej len zákon č. 381/2001 Z.z.),

vzniklo proti žalovanému právo postihu (náhrady vyplateného poistného plnenia) do výšky 2 500,22 Eur, keďže tento sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky. Celková škoda na zdraví u M. K. a X. H. bola stanovená na sumu 2 500,22 Eur, z čoho 1 480,14 Eur predstavuje výška škody, ktorú žalobca vyplatil poškodenej M. K. a suma 1 011,08 Eur bola vyplatená poškodenej X. H.. Pokiaľ ide o škodu u M. K. táto pozostáva jednak zo škody na zdraví 1 337,71 Eur titulom bolestného v rozsahu 100 bodov, jednak z vecnej škody 96,43 Eur (poškodená bunda + mobilný telefón) a tiež škody 55,00 Eur vynaložených nákladov na liečenie (cestovné). U poškodenej X. H. bola škoda ustálená na sumu 1 011,08 Eur predstavujúca škodu na zdraví v rozsahu znalcom ustálených 70 bodov x 13,37 Eur = 935,90 Eur a jednak vecnú škodu (poškodenie lyžiarskej bundy a nohavíc 47,80 Eur) a tiež škody 27,38 Eur titulom vynaložených nákladov na liečenie (cestovné), ktoré súd priznal len do výšky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Pokiaľ sa žalobca domáhal aj zaplataenia ďalšej sumy 435,19 Eur, okresný súd jeho žalobu zamietol a to z viacerých dôvodov. Nimi bolo nedôvodné odškodnené cestovné (náklady na liečenie) do výšky cestovného vlastným motorovým vozidlom o poškodenej X. H., vyplatené do rúk jej matky MUDr. G. H. v sume 61,40 Eur z dôvodov, že zdravotný stav si nevyžadoval prepravu vlastným motorovým vozidlom. Tiež neodôvodnene bola odškodnená suma 1,99 Eur titulom na liečenie za bezdôvodné privolanie Rýchlej zdravotnej pomoci a suma 67,22 Eur za neoprávnené poskytnutú náhradu za bolesť (rozdiel medzi uhradenou sumou bolestného v rozsahu 70 bodov vo výške 1 003,12 Eur a priznanou sumou v rozsahu 70 bodov 935,90 Eur). Vo zvyšku 304,57 Eur zamietajúca časť predstavuje nárok žalobcu uplatnený titulom liečebných nákladov, uhradených sumou 573,69 Eur Všeobecnej zdravotnej poisťovni. V tejto súvislosti okresný súd konštatoval, že prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovaným, keď mal za to, že žalobca sa o nároku uplatnenom poisťovňou dozvedel najneskôr dňa 02.09.2008 (uplatnenie nároku Všeobecnou zdravotnou poisťovňou voči žalobcovi listom zo dňa 26.08.2008, ktorý prevzal 02.09.2008), pričom tento si voči žalovanému kvalifikovane uplatnil jeho špecifikáciu až na pojednávaní dňa 08.03.2011. V danom prípade subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie práva uplynula dňa 02.09.2010. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania vznesené žalovaným okresný súd zamietol, a to pre neúčelnosť a nehospodárnosť, keďže cenu poškodených vecí bolo možné určiť aj inak - vychádzajúc zo všeobecne známych cien zimných športových vecí a tiež z dôvodu, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania by neprinesli výraznú zmenu v zistenom skutkovom stave ohľadom mechanizmu vzniku zranení poškodených s prihliadnutím na nikým netvrdený iný priebeh skutkového deja - škodovej udalosti, ktorou by mal byť pád na svahu, následkom ktorého mohli vzniknúť zistené poškodenia zdravia. V zmysle ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2009 prvostupňový súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 9% počnúc od 28.08.2009, t. j. odo dňa žiadaného žalobcom (žaloba bola podaná dňa 27.08.2009 - poznámka odvolacieho súdu), aj keď k omeškaniu žalovaného s náhradou poistného plnenia došlo oveľa skôr, minimálne od 05.06.2009, čo je deň nasledujúci po prevzatí listu z 02.06.2009 obsahujúceho výzvu žalobcu na náhradu istiny 2 935,41 Eur. Žalovanú sumu, ako aj trovy konania na zaplataenie ktorých bol zaviazaný žalovaný podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) povolil okresný súd žalovanému splácať v mesačných splátkach, ktorých výšku ako aj podmienky zročnosti stanovil pri aplikácii § 160 ods. 1 O.s.p.) vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podali odvolanie tak žalobca ako aj žalovaný.

Žalobca vo svojom odvolaní odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej žalobu o zaplataenie sumy 331,95 Eur zmenil tak, že na zaplataenie tejto časti žalovanej sumy, ako aj príslušenstva zaviazal žalovaného. Prvostupňovému súdu vytýkal nesprávne posúdenie vznesenej námietky premlčania. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávne určeného začiatku plynutia premlčacej lehoty, nesprávnej dĺžky premlčacej doby, ako aj nesprávneho posúdenia nároku žalobcu. V ďalších podrobnostiach odvolateľ poukázal na znenie ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona v zmysle ktorého právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa ods. 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. V otázke posúdenia časti nároku žalobcu, prvostupňový súd nesprávne uviedol, že uplatnený nárok je nárokom na náhradu škody. V skutočnosti sa jedná o osobitné postihové právo poisťovne v zmysle § 12 ods. 2 písm. h) Zákona č. 381/2001 Z. z.. Plnenia, ktoré žalobca vyplatil z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla s ečv: NO 368 AM predstavovali náhradu škody, avšak ich náhradu si žalobca voči žalovanému uplatnil podľa § 12 ods. 2 písm. h) Zákona č. 381/2001 podľa ktorého poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poisťníkom nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu

škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky. Na podporu správnosti svojho názoru, odvolateľ poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, v zmysle ktorých (R 34/1980, R 52/2004, R 27/1980) sa má nárok poisťovne na náhradu vyplatených súm podľa zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla posúdiť ako osobitné postihové právo, a to v trojročnej premičacej dobe. Taktiež, pokiaľ ide o posúdenie, kedy došlo k riadnemu uplatneniu nároku, žalobca sa nestotožnil so záverom súdu, že k tomuto došlo až na pojednávaní dňa 08.03.2011. Žalobca si svojim žalobným návrhom zo dňa 25.08.2009 riadne uplatnil svoj nárok na náhradu vyplateného plnenia vo výške 2 935,14 Eur spolu s príslušenstvom. Doklady, ktoré pripojil k návrhu riadne preukazovali výšku vyplatenej náhrady škody, ako aj dôvod výplaty toho ktorého plnenia. V tejto súvislosti žalobca osobitne dal do pozornosti odvolacieho súdu, že prílohou k návrhu je aj výzva Všeobecnej zdravotnej poisťovne na úhradu nákladov liečenia poškodenej M. K. vo výške 573,69 Eur, aj výpis z účtu žalobcu zo dňa 26.09.2008 preukazujúci zaplatenie sumy 17 283,00 Sk (t. j. 573,69 Eur) Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Na základe uvedeného niet dôvodu sa domnievať, že nárok žalobcu v časti 573,69 Eur bol riadne uplatnený až na pojednávaní dňa 08.03.2011.

Žalovaný vo svojom odvolaní odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 500,22 Eur s príslušenstvom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytykal nesprávne právne posúdenie veci a tiež to, že nedostatočne zistil skutkový stav veci v dôsledku nevykonania navrhovaných dôkazov (výsluch svedkyne X. S., oboznámenie sa s CD nosičom obsahujúcim likvidačný spis žalobcu týkajúci sa poisťnej udalosti). Za ďalšie, odvolateľ uviedol, že podal návrh na obnovu konania vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/112/2008, pretože znalec MUDr. Jozef Mojtor vo svojej výpovedi v tomto konaní pripustil, že súbor a rozsah zranení a mechanizmus vzniku zranení poškodených M. K. a X. H. by mohol byť výsledkom stretu pevnej prekážky a pohybujúceho sa tela pádom alebo nárazom pri lyžovačke. Orgány činné v trestnom konaní sa touto variantou vzniku zranenia poškodených vôbec nezaoberali.

Žalobca v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v časti napadnutej žalovaným, ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Vo vzťahu k argumentácií odvolateľa - žalovaného, uviedol, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4T/112/2008 uzatvoril žalovaný dohodu o vine a treste, ktorú súd rozsudkom schválil. Žalovaný súhlasil, aby jeho trestná vec bola prejednaná takouto skrátenou formou, rozumel tomu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a najmä dobrovoľne sa priznal a uznal svoju vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako trestný čin (prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona). S poukazom na uvedené, ako aj ďalšie v konaní vykonané dôkazy je námietka žalovaného, že k zraneniam X. H. a M. K. mohlo dôjsť aj pri večernej lyžovačke v rozpore so zisteným skutkovým stavom, a tiež s priznaním žalovaného v trestnom konaní. Celý priebeh skutkového deja od vzniku dopravnej nehody až po privolanie zdravotnej služby a odvoz zranených účastníčok do nemocnice v Trstenej, zodpovedá už zistenému mechanizmu vzniku zranení pri dopravnej nehode. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov, žalobca poukázal na to, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré je možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 2 500,22 Eur spolu s príslušenstvom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku, ktorým v časti o zaplatení sumy 331,95 Eur žalobu žalobcu zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - žalovaný, ako aj v podanom vyjadrení žalobca konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej čo do zaplataenia istiny 2 500,22 Eur spolu s príslušenstvom v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v uvedenej časti v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že žalovaný neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k žalovaným napadnutej časti zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania prvostupňový súd vo veci samej správne konštatoval, že žalovaný je zodpovedným za škodu, ku ktorej došlo v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinil a v nadväznosti na čo, žalobca uhradil poškodeným M. K. a X. H. tak vecnú škodu ako aj škodu na zdraví. Neobstoja námietky žalovaného, že dopravnú nehodu nezavinil, pretože o jeho vine a treste už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/112/2008. V zmysle ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p., ktoré na prejednanú vec okresný súd aplikoval bol súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Tvrdenie, že žalovaný podal návrh na obnovu spomínaného trestného konania odvolateľ nepreukázal. Navyše, ani lustráciu v registroch Okresného súdu Čadca nebolo zistené, že by takýto návrh na obnovu konania bol podaný. S poukazom už na právoplatné rozhodnutie o vine a treste, ako aj v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 písm. h) Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prvostupňový súd správne konštatoval, že žalobcovi vznikol proti žalovanému nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, keďže tento sa po dopravnej nehode odmietol podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky. Samotnú výšku žalobcom uplatneného nároku v sume 2 500,22 Eur s prísl. žalovaný nijakým konkrétnym spôsobom nespochybnil.

Bližšie vo vzťahu k námietke nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov odvolací súd uvádza, že povinnosťou okresného súdu nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 120 ods. 1 O.s.p. sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Pokiaľ však niektorý z účastníkmi navrhnutých dôkazov nevykoná, je jeho povinnosťou riadne túto skutočnosť odôvodniť podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré vo veci boli vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov prvostupňový súd riadne odôvodnil (str. 7 rozsudku). Odvolací súd tiež poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou

práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Pokiaľ sa týka odvolania žalobcu, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho argumentáciou, že v časti o zaplatenie žalovanej sumy 331,95 Eur (v ktorej súd žalobu zamietol) bol záver prvostupňového súdu nesprávny. Nárok uplatnený žalobcom titulom liečebných nákladov uhradených Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, ktoré boli následne kryté poisťným plnením, bolo potrebné jednoznačne posúdiť podľa osobitných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z., v zmysle ktorých sa jedná o osobitné postihové právo poisťovne, ktoré sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote. Nejedná sa teda o nárok na náhradu škody tak, ako to nesprávne konštatoval prvostupňový súd. Z uvedených dôvodov bola preto vznesená námietka premlčania posúdená nesprávne, z ktorého dôvodu okresný súd aj nedostatočne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal ďalšie potrebné dokazovanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.). Taktiež sa odvolací súd stotožnil s názorom žalobcu, že v danom prípade začala plynúť premlčacia doba dňom, kedy žalobca vyplatil Všeobecnej zdravotnej poisťovni plnenie vo výške 573,69 Eur, t. j. dňa 26.09.2008 a nie v deň doručenia výzvy Všeobecnej zdravotnej poisťovni, ako to nesprávne konštatoval prvostupňový súd. Uvedeným dňom, t. j. dňa 26.09.2008 došlo z finančných prostriedkov žalobcu k preplateniu liečebných nákladov vzniknutých Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a preto týmto dňom vzniklo žalobcovi právo požadovať náhradu poisťného plnenia.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, a taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.